

С присъда от 28.02.2019г., постановена по НОХД № 336/2018г., СОС, Наказателно отделение, 5-ти състав е признал подсъдимият Н. И. С. /с установена по делото самоличност/ за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал.1, изразяващо се в това, че в периода от 31.01.2014 г. до 16.10.2014 г. в с. ***, общ. *** и гр. ***, Софийска област, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б" от НК - помощник частен съдебен изпълнител при ЧСИ Я. И. С., вписан в КЧСИ под № *** с район на действие - Софийски окръжен съд, е нарушил служебните си задължения по чл. 37, вр. чл. 19, ал. 1 от ЗЧСИ, който гласи: „Частният съдебен изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна на основание изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение", като извършил действията по:

- чл. 483, 484 ГПК - опис на самостоятелна метална постройка -бивша сладкарница, находяща се в с. ***, общ. ***, със застроена площ около 100 кв.м., изградена в УПИ IX-203, 204 в кв. 26 по регулационния план на с. ***, общ. ***, и

- по чл. 496 ГПК - съставил в гр. Пирдоп постановление за възлагане на същия имот на купувача И. Д. К., с които действия осъществил публична продан на самостоятелна метална постройка - бивша сладкарница, находяща се в с. ***, общ. ***, Софийска област, със застроена площ около 100 кв.м., изградена в УПИ IX-203, 204 в кв. 26 по регулационния план на с. ***, общ. ***, на стойност от 9 800 лв., без тази постройка да е била включена в изпълнителите листове издадени от РС-Етрополе на 09.10.2009 г. и 02.07.2009 г. и въз основа на които били образувани съответно изпълнителни дела № 133/2013 г. и № 134/2013 г. по описа на ЧСИ, с цел да набави за И. Д. К. облага в размер на 9 800 лева и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за РПК-Етрополе в размер на 9 800 лева, поради което на основание цитирания законов текст и чл. 54 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година. На основание чл. 66, ал.1 от НК, съдът е отложил изпълнението на наказанието за срок от 3 години.

С атакувания съдебен акт, подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски.

В законоустановения срок срещу постановения съдебен акт е постъпила въззивна жалба от подсъдимия Н. С. в лично качество, и чрез процесуалния му представител- адв. Г. С. с релевиранни доводи за неправилност и незаконосъобразност. Сочи се, че инкриминираните действия по чл. 483 и 484 ГПК не съставляват нарушения на служебните задължения, доколкото подс. С. в рамките на правомощията си само е описал състоянието на имота, така, както го е заварил, респективно процесната постройка несъмнено е установено, че се намира в същото УПИ. На свой ред, инкриминираното действие по чл. 496 ГПК, според защитата, представлява задължителна последица от проведената по реда на чл. 487-488 ГПК публична продан на имота, като подчертава, че и двете публични продани документално са изготвени и обявени лично от ЧСИ Я. С., а не от помощника С.. Пак по повод деянието по чл. 496 от ГПК се изтъква, че до момента на отваряне на наддавателните предложения, подс. С. не е познавал лицето, обявено за купувач на имота- И. Д. К., което се потвърждава и от материалите по делото. В този смисъл, не ставало ясно как е изведен умисъла. Не било установено също така как са могли да настъпят немаловажни вредни последици за РПК-Етрополе в резултат на инкриминираното деяние. С оглед горното се настоява за ревизия на постановената присъда.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, подсъдимият Н. С., редовно призован – се явява лично и се представлява от упълномощения си защитник- адв. Г. С.. Последният изцяло поддържа депозираната жалба, като счита, че не е установена по несъмнен начин специалната цел, а именно подсъдимият да е целял, знаел и умишлено да е извършил действията по публичната продан с цел да облагодетелства свидетеля К.. В този смисъл, настоява за отмяна на постановената осъдителна присъда.

Подсъдимият С., поддържа доводите на защитата. В лична защита сочи, че при извършване

на съдебно изпълнителните действия се е водил единствено от разпоредбите на ГПК. Настоява, че процесната метална постройка е била безстопанствена към момента на описа, а също така, че никой не му е представил никакви документи за собственост, респективно лицата които са заявили претенцията си впоследствие, са имали процесуална възможност по ГПК като трети лица да поискат от гражданския съд спиране на изпълнението, но това не е сторено. В предоставената му последна дума, поддържа, че не е извършил престъпление.

Представителят на апелативна прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата. Споделя изводите на първоинстанционния съд относно наличието на всички елементи от обективна и субективна страна на деянието по чл. 282, ал. 1 от НК, за което е осъден подсъдимия С.. Намира за безспорно установено, че към инкриминирания период подсъдимият е притежавал качеството на длъжностно лице, заемал е длъжност „помощник на ЧСИ“. Безспорно подсъдимият е извършил действия по публична продан на недвижима вещ, която не е предмет на принудително изпълнение по издадените изпълнителни листове, които действия - опис на метална постройка и публичната продан на тази постройка са извършени в нарушение на служебните му задължения, регламентирани в ГПК. Счита, че е било налице и съзнание у подсъдимия С., че невключването на тази метална постройка в изпълнителните листове означава, че същата не е част от вещите, които следва да бъдат изнесени на публична продан. Още повече, че е налице заявена претенция върху тази постройка от трето лице, представител на собственика „РПК Етрополе“. Цялата хронология на действията на подсъдимия С. по описване на вещите, изготвяне на две различни оценки на вещите, изнасяни на публична продан, възлагането на вещите, в това число и на металната постройка на обявеното за купувач лице, сочи на наличието на специалната цел, визирана в чл. 282 от НК. Предвид горното, моли да бъде потвърдена присъдата.

Софийски апелативен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните във връзка с направените в жалбата оплаквания и по правилността на присъдата, приема за установено следното:

След собствен анализ на събраните в хода на производството доказателствени материали, въззивната инстанция възприе следната относима информация, която в основни линии се припокрива с установеното от първоинстанционния съд, относно следното:

От 09.09.2013г. подс. Н. С. заемал длъжност помощник на частния съдебен изпълнител - свидетеля Я. И. С., вписан под номер 794 в Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие, съпадащ със съдебния район на Софийски окръжен съд. Действия като помощник на ЧСИ подсъдимият е осъществявал до месец май 2015 г., когато е освободен по негова молба.

На 09.07.2013 г. пред ЧСИ Я. С., с кантора в гр. *** било образувано изпълнително дело № 20137940400133, както и изпълнително дело № 20137940400134 по описа на регистъра на частния съдебен изпълнител, като основание за образуването им била молба за това от взискателя Р. В .Н., явяваща се съсобственик на отделни вещи заедно с И. Н. Й..

Предмет на изпълнение по изп.д. /кратък/ № 133 е публична продан на УПИ IX- 203.204 в кв. 26 по регулационния план на с. ***. Софийска област с площ от 752 кв. м., с неуредени сметки по регулация за 24 кв. м., които се предават от имот с пл. № 205 при граници по скица: от две страни улици: УПИ X-205, УПИ VII-206 и УПИ VIII-202. всички в кв. 26, заедно с построените в имота плевня и сайвант, като от страна на Р. Н. е представен изпълнителен лист, издаден на 09.10.2009 г. по гр. д. № 34/2008 г. по описа на РС-Етрополе. В изпълнителния лист било посочено изрично, че се изнася на публична продан посочения поземлен имот, както и построените в него плевня и сайвант, като са посочени и квотите в съсобствеността между Р. Н. и И. Н. Й., а именно 2/3 части за първата и 1/3 част за втория.

Предмет на изпълнение по изпълнително дело № 134/2013 г. е публична продан на сграда, намираща се в имота, описан в цитирания по-горе изпълнителен лист. Това изпълнително

дело също е образувано по молба от лицето Р. Н., като основание за образуването на делото е изпълнителен лист, издаден на 02.07.2009 г. по гр.д. № 128/2006 г. по описа на РС-Етрополе. Вещта, чиято публична продажба се иска е описана в изпълнителния лист като двуетажна жилищна сграда /къща/, с масивни пристройки към нея, изградени върху УПИ IX-203.204 в кв.26 по регулационния план на с. ***, при посочените по-горе съседи, като идентично и с цитирания изпълнителен лист по другото изпълнително дело са посочени съсобствениците и идеалните им части, съответно 2/3 идеални части за Р. Н. и 1/3 идеална част на И. Й..

Изпълнителни действия по образуваните две отделни изпълнителни дела са водени само по едно от тях, а именно по и.д. кратък № 133/2013 г., като липсват каквито е да е следи от обединяване на делата, което принципно е необходимо и логично предвид връзката между вещите, обявени за публична продажба, както и идентичността на страните по тези дела. Без съществено значение е факта, че и двата изпълнителни листа са издадени по приключили делбени производства, по които е постановено извършване на делба именно с обявяване на вещите за публична продажба.

По изпълнителното производство има извършвани действия, както от страна на свидетеля Я. С., в качеството му на ЧСИ, така и от подсъдимия в качеството на пом. ЧСИ, както се е идентифицирал в отделните документи. За периода, в който подс. Н. С. е работил като помощник на ЧСИ Я. С., последният не е бил заместван по реда на 40 от ЗЧСИ от друг ЧСИ, докато в периода е имало моменти, когато поради временна нетрудоспособност, подсъдимият е замествал ЧСИ, в която насока свидетелстват представените по делото писмени документи за здравословното състояние на св. Я. С. /изцяло от месец 01.2015 до месец 09.2015 г./.

След предварително уведомяване на страните по и.д., на 31.01.2014 г. е извършен опис на вещите, за които е постановена публична продажба, като протокола е съставен и подписан от подс. С., а при опис е присъствало и лицензираното вещо лице - свидетелката Т. П., оценила двукратно вещите, които са описани и впоследствие възложени с постановление за възлагане.

В протокол за опис от 31.01.2014 г., подс. Н. С. е посочил, че действието се извършва по двете изпълнителни дела, като освен описване на вещите, посочени в двата изпълнителни листа, е посочено също така, че в имота е заварена метална постройка, за която няма документи, но за която е видно, че е ползвана като заведение, че е оградена.

Металната постройка представлява лека метална конструкция, изградена върху бетонна основа, с равен покрив и площ около 100 м.кв. закрита площ и около 30 кв.м. площадка между постройката и улицата /като данъчен обект по реда на ЗМДТ е регистрирана с площ от 130 кв.м./. Металната постройка представлява самостоятелна сграда с отстояние от останалите сгради в поземления имот, от уличната регулация и от съседите имоти.

Металната постройка, както е обозначена в опис, изготвен от подсъдимия по реда на чл. 483 от ГПК, е построена през 80-та години на миналия век от РПК Етрополе, докато поземления имот и сградите в него са били общинска собственост. Правото на собственост, над имота, разделен на две части, ведно със сградите, построени в него, без металната постройка е възстановено по реда на реституционните закони след връщане на изплатеното парично обезщетение, като вещите, описани в изпълнителните листове са собственост на лицата Р. Н. и И. Й. като наследници по закон, а първата и по завещание.

Металната постройка е използвана първоначално за сладкарница, като е изградена без строителни книжа, проект и разрешение /поне не са запазени към настоящия момент/. В хода на съдебното следствие са събрани писмени доказателства - съдебно решение на СОС /за което не е допуснато касационно обжалване/, с което е признато за установено, че собственик на металната постройка е РПК Етрополе. След 2000 г. сградата е била

използвана за пенсионерски клуб, а след 2012 г. е била отдадена под наем на група лица от с. ***, като е сключен договор с едно от тези лица - свидетеля Ч. И.. Към момента на осъществяване на деянието, за което е повдигнато обвинение с ОА, РПК Етрополе е било представлявано от председателя - свидетеля И. П., като сградата е била отдавана под наем, както за използването ѝ като клуб па пенсионерите, така и на лицата от с. *** - свидетелите Ч. И., О. П. и И. Ч., използвали имота и осъществявали владение над сградата до осъществяване на публичната продан и въвода във владение на свидетеля И. К..

Стойността на сградата възлиза на общата сума от 9 800 лева, определена на база съотношение 60/40, съответно от оценката по метод на разходите - стойността и разходи за изграждане, и метод на приходите - възможния доход от сградата при отдаване под наем.

В хода на изпълнителното производство е извършена двукратно оценка на стойността на земята и сградите, предмет на публичната продажба. И двете оценки на подлежащото на публична продан имущество са изготвени от свидетелката П..

По изпълнително дело е изготвено обявление за публична продажба на 13.05.2014 г., като са обявени за продажба вещите, описани в цитираните по-горе два отделни изпълнителни листа, а като част от вещите е обявена и металната постройка. Началната цена по продажбата е в размер на 20 782.50 лева, на каквато стойност е първата оценка от св. П.. Обявлението е подписано от ЧСИ - свидетеля Я. С.. Срокът за подаване на предложения е бил от 22.05-22.06.2014 г., като с протокол от 23.06.2014г., подписан от подс. Н. С., е било обявено постъпване на едно предложение на стойност от 16 100 лева от лицето Е. Г. К., заедно със съпругът ѝ Г. И. К..

По изпълнителното дело липсват данни за произнасяне от страна на съдебния изпълнител относно това предложение за купуване по обявлението.

След изготвяне на обявлението за публична продажба от 13.05.2014 г., съобщения за това обявление са били залепени на видно място на имота, както и такова съобщение е изпратено за залепване от кмета на село *** - свидетеля О. П.. За насрочената публична продан св. О. П. е съобщил на председателя на РПК Етрополе - св. П., който на 23.06.2015г. е подал по изпълнителното дело молба от името на представляваната от него кооперация за изваждане от обявлението за публична продажба търговска сграда - сладкарница в с. О. П., построена през 1981 г. и намираща се в кв. 26, У ПИ IX 203. Към молбата са приложени документи, отнасящи се до деклариране на имота и отдаването му под наем от кооперацията, както и документ за въвеждането му в експлоатация през 1971г.

На 14.08.2014 г. е изготвено ново обявление за публична продажба, като отново са обявени за продажба вещите, описани в цитираните по-горе два отделни изпълнителни листа, в това число и металната постройка. Началната цена на продажбата е в размер на 16 005 лева. Обявлението отново е подписано от ЧСИ - свидетеля Я. С.. Срокът за подаване на предложения е бил от 05.09-05.10.2014 г., като с протокол от 06.10.2014г., подписан от подс. Н. С., е обявено постъпване на едно предложение на стойност от 16 200 лева от свидетеля И. Д. К.. Като част от този протокол, от страна на подс. Н. С. е изготвено постановление, с което свидетеля К. е обявен за купувач и е определен срок за внасяне на предложената цена. По делото са налице писмени документи за внасяне на сумата, с приспадане на внесения задатък в размер на 10%, като е извършено разпределение на тази сума, част от която остава по сметка на ЧСИ като такси за производството, а останалата част е разпределена на собствениците, посочени в изпълнителните листове със съответните им идеални части.

С постановление от 16.10.2014 г. на свидетеля И. Д. К. е възложен недвижим имот - УПИ IX-203,204 в кв. 26 по регулационния план на с. ***, Софийска област с площ от 752 кв. м., с неуредени сметки по регулация за 24 кв. м., които се предават от имот с пл. № 205 при граници по скица: от две страни улици, УПИ X-205, УПИ VII-206 и УПИ VIII-202, всички в кв. 26, заедно с построените в имота полумасивна жилищна сграда с масивни пристройки и

плевня, сайвант и метална постройка. В заглавната част от цитираното постановление е посочено, че се издава от ЧСИ Я. С., но е подписано от подсъдимия Н. С. и е налице отбелязване за това. Постановлението е влязло в сила след като не е обжалвано.

Осъществен е въвод във владение на св. К. в имота, което е извършено от подсъдимия Н. С., като протокола за това от 06.04.2015 г. е подписан от него. Свидетелят К. се срещнал с подсъдимия Н. С. именно при въвода във владение, както и при съставяне на протокола от 06.10.2014 г. При въвода във владение се е наложило разбиване на ключалка на металната постройка, докато жилищната сграда св. К. е ползвал преди това по договор за наем и не е било необходимо подмяна на патрони за заключване.

Установената и възприета в мотивите към първоинстанционната присъда фактическа обстановка като цяло е правилна и съответна на релевантните доказателствени факти. Съдът е извел горната фактическа обстановка на база на относимата доказателствена съвкупност, сред която – частично на показанията на свидетелите И. П., О. П./вкл. приобщените по реда на чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.1 от НПК показания от ДП/, Ч. И., И. К., И. Ч., Т. П. и Я. С./вкл. приобщените по реда на чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.2 от НПК показания от ДП/; писмените доказателства и доказателствени средства, сред които копия на изпълнителни дела - с кратки № 133/2013 г. и № 134/2013, както и от изготвените заключения на съдебно-графологична и оценителна експертизи. Относимите към предмета на доказване обстоятелства, инкорпорирани в събраните гласни доказателствени средства, по-конкретно показанията на свидетелите И. П., О. П., Ч. И., И. К., И. Ч., Т. П. и Я. С. не съдържат противоречия, с оглед което законосъобразно са послужили като основа за изграждане на фактическите изводи на съда. От показанията на свидетелите И. П., О. П., Ч. И., И. К. и И. Ч. недвусмислено се установяват фактите кой е ползвал металната постройка преди и непосредствено след публичната продан, основанието за ползването ѝ. Установява се и факта, че обявленията за проданта са били поставени на постройката, респективно в общината, публикувани са на страницата на КЧСИ и СОС, както и че разпитаните по делото свидетели са били наясно, че върви процедура по публична продан на съответния имот. На свой ред, от показанията на свидетелката Т. Г. П. се установява процедурно как ЧСИ Я. С. ѝ е възлагал извършването на оценки по изпълнителни дела, в частност относно процесния недвижим имот, с кого е посетила на място имота, какви документи е ползвала при оценките и от кой е получавала указания кои вещи следва да бъдат оценени по изпълнителното дело. И двете оценки са изготвени от свидетелката П. с дата 14.02.2014 г., но първата от тях е заведена в изпълнителното дело с дата 25.02.2014 г., а втората на 20.06.2014 г. Установено е още, че в първата оценка, постъпила по изпълнителното дело на 25.02.2014 г. металната постройка фигурира в общата сума, на която са оценени вещите за публичната продан, докато при оценката, внесена в изпълнителното дело на 20.06.2014 г., липсва оценка на металната постройка. На свой ред, от доказателствата по делото се установява, че и двете обявления за публична продан на процесния имот/ от 13.05.2014 г. и от 14.08.2014г. / са подписани от ЧСИ - свидетеля Я. С.. Видно от протокол от 06.10.2014г., постановление от 16.10.2014 г., документи за внасяне на сумата, недвижимият имот - УПИ IX-203,204 в кв. 26 по регулационния план на с. ***, Софийска област с площ от 752 кв. м., с неуредени сметки по регулация за 24 кв. м., които се предават от имот с пл. № 205 при граници по скица: от две страни улици, УПИ X-205, УПИ VII-206 и УПИ VIII-202, всички в кв. 26. заедно с построените в имота полумасивна жилищна сграда с масивни пристройки и плевня, сайвант и метална постройка, е възложен на свидетеля И. Д. К.. Постановлението, с което имота е възложен на свидетеля К. е влязло в сила, като същото не е обжалвано. Видно от протокол от 06.04.2015 г. е осъществен въвод във владение, в подкрепа на което са, както показанията на свид. К. и обясненията на подс. С., а така и показанията на свид. О. П..

На изследване в хода на съдебното следствие е подложено и заключението по изготвената и изслушана КСИСИ експертиза /в СФ/, както и разясненията, дадени от експерта пред съда, от които се установява стойността на постройката.

Фактите по делото са безспорно установени, но извършения от първата инстанция доказателствен анализ е довел до погрешни правни изводи относно вината и отговорността на подс. С.. За да признае подсъдимия Н. И. С. за виновен, СОС е приел, че подсъдимия в качеството си на помощник на ЧСИ е съставил опис на имота, предмет на публичната продан, а така и на постановлението за възлагане на имота на лицето, обявено по съответния ред за купувач в нарушение на служебните задължения, доколкото са извършени действия по публична продан на недвижима вещ, която не е била предмет на принудително изпълнение по издадените два отделни изпълнителни листа. Същевременно, съдът е уточнил, че самостоятелното действие - описване на металната сграда от подсъдимия Н. С. на 31.01.2014 г., не представлява самостоятелно нарушение и ако действията се бяха ограничили само до това действие по отношение на сградата, не би имало престъпление, предвид липсата на останалите елементи, тъй като именно с осъществяване на публична продан на металната постройка, чрез включването на тази сграда в обявлението, както и в постановлението за възлагане, представлява действието, с което се достига до състояние, при което могат да бъдат причинени вредни последици, изразяващи се в засягане на чужди права, или поне права на неизвестно лице към момента на осъществяване на изпълнителното действие. Според съда, подсъдимият Н. С. не бил извършил действия по установяване принадлежността на правото на собственост над металната постройка в нарушение на задължението по чл. 483 от ГПК и макар закона да не изисква по никакъв начин съдебния изпълнител да се съобразява със заявени претенции за собственост от трето лице /доколкото е предвидена възможност за защита на това трето лице по общия исков ред/, в конкретния случай това заявление от третото лице е следвало да обърне внимание на подсъдимия /както и на ЧСИ/, че металната постройка не фигурира в изпълнителните листове и не следва да бъде предмет на публичната продан, съответно да не се обявява и да не се възлага. На свой ред, СОС е приел, че е налице и другия обективен признак - създаване на условия за настъпване на немаловажни последици, а именно неправомерно прехвърляне на право на собственост и опасност от увреждане на носителя на правото на собственост в размер на стойността на сградата - 9 800 лева. От субективна страна съдът е счел, че без съмнение е налице съзнание за всички обективни елементи от деянието, след като липсата на сградата в изпълнителните листове и наличието им в изпълнителното дело създават представи, че сградата не е част от вещите, за които е постановена публична продан.

Прието е и наличието на специалната цел, предвидена в текста на чл. 282, ал. 1 от НК, след като от момента на предявяване на заявлението от РПК Етрополе на 29.05.2014 г., у подсъдимия Н. С. /а така също и за св. Я. С./ е съществувало съзнание, че това трето лице може да бъде увредено и въпреки това публичната продан е осъществена и по отношение на тази метална сграда, въпреки съзнанието, че тя не фигурира в изпълнителния лист и заявените претенции от това трето лице. За наличието на специалната цел и съгласието с възможността за настъпване на немаловажни последици, в допълнение съдът е посочил, че свидетелства и обстоятелството, че при втората оценка на вещите, допуснати до публична продан, стойността на металната постройка не е включена. Въз основа на горното, първоинстанционният съд е приел за осъществен от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 282, ал.1 от НК.

Настоящият състав не споделя изводите на СОС, по следните съображения:

Основният състав на престъплението по чл. 282 НК е формулиран в ал. 1 на посочената разпоредба. Съгласно посочения законов текст, за да е извършено това престъпление е необходимо деецът – длъжностно лице да наруши или да не изпълни служебните си задължения, или да превиши властта или правата си **С ЦЕЛ ДА НАБАВИ ЗА СЕБЕ СИ ИЛИ ЗА ДРУГИГО ОБЛАГА ИЛИ ДА ПРИЧИНИ ДРУГИМУ ВРЕДА**, и от това могат да настъпят немаловажни вредни последици.

На подсъдимият са вменени следните нарушения- по чл. 483, 484 от ГПК свързани с

извършването на опис на самостоятелна метална постройка- сладкарница, находяща се в с. ***, общ. Етрополе, със застроена площ около 100 кв.м., изградена в УПИ- IX-203,204 в кв. 26 по регулационния план на с. ***, която не е била предмет на принудително изпълнение по издадените два отделни изпълнителни листа и по чл. 496 ГПК- съставил постановление за възлагане на инкриминирания имот на купувача И. Д. К., с които действия осъществил публична продан на самостоятелна метална постройка.

Описът цели да подготви публичната продан на недвижимия имот, поради което следва да съдържа, освен данни за евентуални тежести върху имота и данъчните задължения, също и изчерпателна информация за описвания имот – за фактическото му състояние, владението, обстоятелствата, при които е извършен, присъствалите на действието лица. Непълнотата на протокола за опис, неизискването на информация за тежестите върху имота и дължимите данъци, невписването на възбрана върху имота, са сериозни неизпълнения на задълженията на частния съдебен изпълнител по чл. 484 ГПК. На свой ред, съобразно чл. 483 от ГПК, съдебният изпълнител описва посочения от възискателя имот, след като се увери, че той е собственост на длъжника, като проверката на собствеността се извършва чрез справки в данъчните или нотариалните книги или по друг начин, в това число чрез разпит на съседи. В този смисъл, обосновано съставът на окръжния съд е приел, че извършените от подсъдимия действия по публична продан на недвижимата вещ, която не е предмет на принудителното изпълнение по издадените два отделни изпълнителни листа представляват нарушение на служебните задължения. За да достигне до този извод, съдът от първата инстанция правилно се е позовал на комплексната оценка на обективизираните действия на помощник частния съдебен изпълнител С., по-конкретно с включването на тази постройка в обявлението и в постановлението за възлагане се е достигнало до състояние в правния мир, при което да бъдат причинени вредни последици, изразяващи се в засягане на чужди права. Извършените от подсъдимия нарушения и неизпълнения на задълженията му / не е извършил действия по установяване принадлежността на правото на собственост над металната постройка в изпълнение на задължението по чл. 483 от ГПК / по закон са израз на незачитане на установените правила за провеждане на изпълнителното производство. Същевременно обаче, в практиката на ВКС се приема, че за да е съставомерно едно деяние по чл. 282 НК, е необходимо да са събрани достатъчни по обем, годни и несъмнени доказателства, въз основа на които да се формира извода, че длъжностните нарушения не са случайни, изолирани, в резултат на лоша организация, или на порочна практика, а са подчинени на специалната цел, предвидена в закона– да се набави за дееца или за другото облага или да се причини другиму вреда. Обстоятелството, че облагата и вредата са дадени не като част от обективната страна на състава, а като елемент на субективната страна показва, че не е необходимо или достатъчно тази цел да е била постигната – необходимо е вредата или облагата да са били именно целта на дееца и тази цел да е била реална. Настоящият състав на въззивния съд намира, че по делото не е установено, нито с преки, нито с косвени доказателства тези нарушения/неизпълнения на служебните задължения от помощник частния съдебен изпълнител да са подчинени на една ясно очертана цел – да се даде възможност на свидетеля И. К. да придобие металната постройка находяща се в инкриминирания недвижим имот. Тази констатация въззивният съд изведе в резултат на комплексен анализ на безспорно установените факти по делото – страните са били надлежно уведомени за насрочената публична продан, в това число са изпратени съобщения до РС- Етрополе и до Община Етрополе, респективно обявлението за насрочената продан е било публикувано на интернет страницата на СОС, както и на страницата на КЧСИ. Фактът на разгласяване на информацията за насрочената публична продан се потвърждава и от свидетелските показания, включително и на И. П./ който е подал молба по изпълнителното дело от името на представляваната от него кооперация за изваждане от обявлението за публична продажба търговска сграда - сладкарница /. В същото време отсъстват каквито и да било доказателства, позволяващи да се направи несъмнен и категоричен извод, че подсъдимият се

е познавал със свидетеля К., че е имал нерегламентирани контакти с него, и че поведението му по изпълнителното производство е било продиктувано от стремежа да му набави облага, а именно посредством възлагането на имота да го облагоденства и с намиращата се в УПИ-то метална постройка. Не е за пренебрегване и обстоятелството, че изпълнителните дела са били образувани от ЧСИ Я. С., преди подсъдимият да встъпи на длъжност като негов помощник, както и че самите обявления за насрочената публична продажба са били подписани лично от ЧСИ Я. С., в подкрепа на което е и заключението по изготвената графологична експертиза. По делото не са налични доказателства, гласни или писмени такива, които да са индиция, че подсъдимият С. съзнателно е negliжирал служебните си задължения, поставяйки се в услуга на лицето, което впоследствие е било обявено за купувач на имота. Посочените обстоятелства не позволяват да се направи несъмнен извод за целенасоченост в действията на подсъдимия, а по-скоро същите са резултат на неговата небрежност или професионална некомпетентност. Нарушението на уредената в процесуалния закон процедура категорично не е достатъчно, за да се заключи, че деянието съставлява престъпление по служба. От една страна това е така, доколкото съдебният изпълнител осъществява по предвидения в закона начин принудителното изпълнение на подлежащи на изпълнение съдебни и други актове. Респективно, неговите действия са действия по правоприлагане и затова само по себе си неправилното приложение на материалния или процесуалния закон може да бъде обект на инстанционна проверка /като интересите на третото лице в това специфично производство са гарантирани, както по реда на чл. 435, ал.4 ГПК, а така също и в нарочното производство по чл. 440 от ГПК/ и не може да обуслови наказателна отговорност на дееца, ако липсват останалите елементи от състава на престъплението. Обратното би означавало при всяко установено нарушение при приложението на закона, да бъде ангажирана наказателната отговорност на съответното длъжностно лице, било то по основния или някой от квалифицираните състави на престъплението по чл. 282 от НК. С оглед всички тези съображения настоящият съдебен състав счита, че не са събрани безспорни и категорични доказателства за съзнателни, целенасочени действия и бездействия на подс. С. по набавяне на облага в полза на друго, а логическа последица от това е и извода за несъставомерност на инкриминираното на подсъдимия С. поведение по чл. 282, ал. 1 от НК. Възможност за осъждане на подсъдимия съществува единствено при наличие на такова фактическо обвинение, което да покрива всички признаци на състава на инкриминираното престъпление.

Съобразно изхода на делото и на основание чл. 190, ал.1 от НПК, направените в хода на наказателното производство разноси, следва да останат за сметка на Държавата.

По изложените съображения, съдът постанови своя съдебен акт.

Председател:

Членове: 1.

2.